

La Mesa del Comitè Internacional de Ciències Històriques. — A l'assemblea general del C.I.C.H. tinguda a París el 27 d'agost de 1950 fou elegida una nova Mesa per al període 1950-55. Els membres designats per a constituir-la foren els següents: President, R. Fawtier (París); Vice-presidents, Sir Ch. Webster (Londres) i N. Ahnlund (Estocolm); Secretari general, M. François (París); Tresorer, A. Largiader (Zuric); Membres assessors, D. C. McKay (Cambridge, Mass.), F. van Kalken (Brusselles), L. Salvatorelli (Roma), H. F. Schmid (Viena) i S. Zavala (Mèxic); Membres consellers, H. Koht (Lysaker, Noruega), W. G. Leland (Washington, D.C.) i H. Nabholz (Zollikon, Suïssa). El nou President, que està al cap del Comitè Nacional Francès i presidí el Congrés de París, tenia una de les Vice-presidències a la Mesa anterior; també formaven part d'aquesta H. Nabholz com a President, Ch. Morazé com a Secretari general i A. Linvald com a Membre assessor, i, amb el mateix càrrec que a la Mesa actual, Sir Ch. Webster, A. Largiader, D. C. McKay i H. Koht. En aquella sessió foren examinades i discutides una sèrie de qüestions importants per a la vida del C.I.C.H., entre elles l'estat de les publicacions en curs, la revisió dels estatuts, l'afiliació d'organismes internacionals i la represa de l'antic butlletí. En una segona sessió de l'assemblea general, celebrada el dia 3 de setembre sota el guiatge ja de la nova Mesa, després d'estudiar l'admissió de nous membres i el programa de treball del C.I.C.H., fou decidit que el desè Congrés de Ciències Històriques tindria lloc a Roma el mes de setembre de 1955 i que la propera assemblea general es faria a Brusselles el 1952. — R. A. I S.

El Comitè Espanyol de Ciències Històriques. — Quan el C.I.C.H. inicia, l'any 1926, les seves activitats, els historiadors hispànics hi foren representats pels erudits catalans Ramon d'Alòs-Moner i Lluís Nicolau d'Olwer, membres de l'Institut, els quals contribuïren notablement, amb llur esforç i entusiasme, a la creació i a l'èxit d'aquell organisme internacional. En fer conèixer l'Acadèmia de la Història de Madrid, poc temps després, el seu natural desig de participar en aquelles tasques, el senyor Nicolau renuncià a la seva qualitat de membre del Comitè i aquest càrrec fou posat per l'Institut a disposició de l'Acadèmia, la qual el confià a l'il·lustre historiador Rafael Altamira. Des d'aquell moment, i fins que la guerra del 1939-45 obligà a la suspensió de tot treball de col·laboració internacional, la representació hispànica al C.I.C.H. fou ostentada per R. d'Alòs-Moner (Barcelona) i Rafael Altamira (Madrid), com a membres, als quals sovint acompanyaren, en qualitat d'adjunts o de membres de les diverses comissions, Ll. Nicolau d'Olwer (Barcelona), A. Ballesteros Beretta (Madrid) i d'altres. Aquesta repartició de llocs entre historiadors catalans i castellans féu que l'aportació hispànica a les tasques del C.I.C.H. fos brillant i fecunda i ens cal subratllar la lleialtat amb què uns i altres volgueren servir-la.¹ Després de l'assemblea general del C.I.C.H. tinguda a París el 1950, hom cregué que l'aportació hispànica al dit Comitè havia d'ésser ampliada, i fou constituïda una Comissió organitzadora d'un nou Comitè Espanyol de Ciències Històriques, formada per la senyora Mercedes Gaibrois de Ballesteros (President) i els Srs. Ll. Pericot i Garcia, A. Ferrari Núñez, M. Ballesteros Gaibrois, J. Vicens i Vives i

1. Recordem, quant a l'activitat catalana en el C.I.C.H., que l'Institut participà intensament en les iniciatives i treballs de les diverses comissions; que Ll. Nicolau d'Olwer fou secretari de la Comissió de Llistes cronològiques i F. Soldevila de la de Grans descobriments, i que R. d'Alòs-Moner, J. Puig i Cadafalch i A. Duran i Sanpere, J. Givanel i F. Valls i Taberner col·laboraren en les comissions de Bibliografia, Iconografia històrica, Història de la premsa i Arxius.

J. M. Lacarra y de Miguel (Secretari). Aquesta Comissió redactà un projecte d'estatuts, seguint les línies dels altres comitès nacional, i convocà les corporacions i els particulars que es dediquen als estudis històrics a una reunió que tingué lloc a Madrid el 9 de maig de 1951.² La S.C.E.H. s'adherí al projectat C.E.C.H. i nomenà com a delegats seus per a l'Assemblea R. Aramon i Serra i J. de C. Serra i Ràfols, els quals, no podent assistir a la reunió de Madrid, delegaren llur representació en Ferran Soldevila. En la sessió de constitució del dia 9, celebrada sota la presidència de la senyora Ballesteros, s'elegí una Junta, que quedà constituïda de la manera següent: President: Duc d'Alba (Madrid); Vice-presidents: Sra. Mercedes Gaibrois de Ballesteros (Madrid), F. X. Sánchez Cantón (Madrid) i R. d'Abadal i de Vinyals (Barcelona); Secretari: A. Rumeu de Armas (Madrid); Vice-secretari: L. Vázquez de Parga (Madrid); Tresorer: A. Ferrari Núñez (Madrid); Vocals: Antonio de la Torre (Madrid), E. García Gómez (Madrid), J. E. Martínez i Ferrando (Barcelona), R. Carande Thovar (Sevilla), J. Beneyto Pérez (Salamanca), J. Rubió i Balaguer (Barcelona), C. Pérez Bustamante (Madrid), Josep Vives (Barcelona), J. Guillén Tato (Madrid), J. Vicens i Vives (Barcelona), Ll. Pericot i Garcia (Barcelona), M. Ballesteros Gaibrois (Madrid), J. M. Millàs i Vallicrosa (Barcelona), P. Angel Custodio Vega (Madrid) i José M. Lacarra (Saragossa). En la mateixa sessió fou nomenat un Comitè d'honor format per R. Menéndez Pidal, J. Puig i Cadafalch i M. Gómez Moreno. Ens cal subratllar que tres dels individus de la Junta (R. d'Abadal, J. Rubió i J. Vicens) i un del Comitè d'honor (J. Puig i Cadafalch) són membres de la S.C.E.H. En una reunió ulterior serà nomenada la Comissió permanent i aprovats definitivament els estatuts. Fem vots perquè aquesta nova etapa de la participació hispànica en les tasques del C.I.C.H. sigui tan fecunda com la de 1926-39; perquè l'actual Comitè espanyol s'inspiri — i la primera sessió no ens permet de dubtar que serà així — en el mateix esperit de convivència i de col·laboració que l'inspirà en els primers anys de la seva existència, quan estava format únicament per les dues corporacions hispàniques capdavanteres en el conreu dels estudis històrics, i perquè aquest esperit es reflecteixi en la designació dels membres hispànics que hauran de formar part del Comitè internacional, que creiem sense vacillar que no poden ésser altres que els delegats de les mateixes corporacions que en un lloc tan elevat posaren, en el pla internacional, durant els darrers vint-i-cinc anys, els noms dels historiadors castellans i catalans i de la ciència hispànica, als quals, naturalment, podran i hauran de fer costat, com a adjunts o col·laboradors, els representants d'altres institucions i de facultats universitàries de lletres.

— R. ARAMON I SERRA.

Record a Louis Halphen. — El Prof. Halphen, de la Sorbona, tan conegut pels seus estudis sobre la història carolíngia francesa, morí sobtadament el 7 d'octubre de 1950. A part la profunda influència que els seus ensenyaments a les Universitats de Bordeus i de París tingueren en la formació de tota una generació d'estudiants francesos, la seva obra quedarà com un model de sàvia conjugació d'erudit i historiador. La seva bibliografia és copiosa — més d'un centenar de títols —, però cal remarcar especialment la seva col·laboració a la publicació, per l'Acadèmia d'Inscripcions, dels diplomes carolíngis: intervingué en l'edició dels del rei Lotari i en la preparació dels de Carles *el Calb*.

2. En l'escrit que la Comissió organitzadora adreçà a corporacions i historiadors s'escapà un petit error, que convé rectificar, sobre la participació espanyola al Congrés de 1938 a Zuric, que certament existí (veg. la llista oficial de congressistes i el programa de treball).